

Obchodní model „P“

Lesy České republiky, s. p. (LČR) v současnosti prodávají dříví převážně na dvou lokalitách – na lokalitě „P“ a na lokalitě „OM“.

Ten první se nazývá podle pařezu či pně - P a funguje zjednodušeně řečeno tak, že se dřevařské firmě prodá pokácený strom, která strom zpracuje, dřevo, odveze a následně prodá. Druhý model se nazývá OM - odvozní místo. Dodavatelská firma pro podnik stromy pokácí, odvětví a přiblíží na skládku v lese na tzv. odvozním místě. Lesy ČR pak dřevo samy zobchodují.

Zjednodušením některých komentářů k variantě P došlo ke zkreslení faktů, budících zdání, že předmětem prodeje je balík dříví bez ohledu na jeho kvalitu, což má údajně přinášet ztrátu státnímu podniku. Opak je ale pravdou - prodej dle varianty P měl, má a bude mít v sobě zakomponovány základní prvky měření objemu i hodnocení kvality podobně jako varianta OM.

A jak to probíhá v praxi?

Při prodeji dříví na lokalitě P, tj. „při pni“, je rozuměno, že prodej se realizuje až po pokácení, odvětvění a změření. Dříví LČR zde prodává podle vysoutěženého ceníku, který je rozdělen podle skupin dřevin, skupin hmotností (průměrného objemu jednotlivého kmene) a kvality vytěženého dříví.

Počet skupin dřevin může být až 12, na většině území LČR se však pohybuje průměrně okolo 6, čímž se sdružují vlastnostmi (příp. technologickým zpracováním) a cenou podobné dřeviny, kterých LČR evidují 81. Obdobně je prodávané dříví s různou hmotností sdruženo do 8 skupin hmotností s ohledem na různou pracnost jejich výroby i na předpokládaný různý průměrný poměr sortimentů, které lze z tohoto dříví vyrobit.

LČR dále rozlišují dříví dle kvality. Rozlišuje se kvalita běžná, souše, lapák, vývrat a zlom.

Dříví tak sice není prodáváno dle sortimentů surového dříví zatříděné do tzv. tříd jakosti, které preferují kritici tohoto modelu, ale uvedené ceníkové kódy LČR rámcově předurčují, jaké zastoupení tříd jakosti i kvalit lze druhováním dosáhnout.

Tento systém je přitom jednodušší a snáze kontrolovatelný, čímž dochází k omezení možností manipulace, ať už neúmyslné či úmyslné, ve prospěch jedné ze smluvních stran. Tím, že ceny jednotlivých vymezených skupin jsou předmětem soutěže, je také omezena možnost manipulace s cenami na minimum či zcela vyloučena. Dochází tak k přirozenému omezení možného korupčního jednání. A to je rovněž podstatná kladná vlastnost tohoto systému.

Ing. Ladislav Půlpán,

vedoucí OLHOP

ilustrační foto: Jiří Junek

Den Země

Od roku 1990 je v celém světě 22. duben slaven jako Den Země (Earth Day). Je zaměřen na ochranu přírodního bohatství – vod, ovzduší, ohrožených druhů živočichů a rostlin.

Prvopočátky tohoto celosvětového významného dne sahají do bouřlivého období konce šedesátých let minulého století a jsou pupeční šňůrou spojeny s bojem proti válce ve Vietnamu. První kampaň pod názvem Den Země proběhla ve Spojených státech amerických 22. dubna 1970. Toho roku wisconsinský senátor Gaylord Nelson pověřil studenta Harvardovy univerzity Denise Hayese organizováním série

environmentálních protestních setkání a výukových programů s cílem podpořit environmentální hnutí po celých Spojených státech. Američtí studenti žádali zvýšení státního rozpočtu na ochranu životního prostředí, hledání obnovitelných zdrojů energie, rozvoj a podporu recyklace odpadů, zákaz používání chemikálií ohrožujících ozónovou vrstvu Země, a také přijetí nových ekologických zákonů.

Masové protesty milionů lidí, převážně studentů, spolu s osvětou vedly mimo jiné k založení Americké agentury pro ochranu životního prostředí a k přijetí Zákona o čistotě ovzduší, Zákona o čistotě vody a Zákona o ohrožených druzích.

Rozšíření do celého světa

V následujících letech se aktivity spojené s Dnem Země postupně šířily i do jiných zemí. V roce 1990 byl Denis Hayes opět požádán o zorganizování environmentální kampaně, tentokrát na globální úrovni. Zájem o ochranu životního prostředí na Zemi projevil 200 milionů lidí ze 140 zemí. Zprávy z celého světa informovaly o pochodech, soutěžích, koncertech, festivalech, ekologických trzích, úklidových akcích a jiných aktivitách na 3 600 místech.

Nejmasovější veřejná aktivita

Postupem času se ze Dne Země se stala největší veřejností organizovaná aktivita v historii. Dnes slaví Den Země více než miliarda lidí ve 175 zemích světa. Slaví ho bez ohledu na původ, víru či národnost. Od zmíněného roku 1990 je slaven i u nás a umožňuje i té nejmenší organizaci a jednotlivcům uspořádat svoji akci a přispět tak k péči o životní prostředí v celostátním a celosvětovém kontextu.

Lesy ČR nejsou pozadu

Také státní podnik Lesy České republiky každoročně svými akcemi přispívá k oslavám Dne Země. V letošním roce v období od 20. do 24. dubna uspořádá dvacítku akcí. Některé jsou přímo věnovány

tomuto významnému dnu, některé jsou s ním spojeny méně těsně, ale vždy se jedná o aktivity a osvětu v zájmu ochrany přírodního bohatství planety Země.

Seznam všech akcí pořádaných LČR, a to nejen těch spojených se Dnem Země, lze nalézt na [webových stránkách LČR](#)

Z volných zdrojů sestavil:

Jaroslav Jonáš

Výstava měla úspěch

V neděli 28. března skončila na brněnském výstavišti Světová výstava vývoje myslivosti a lovectví, které se svou expozicí zúčastnil také státní podnik Lesy České republiky.

Výstava byla součástí trojlístku veletrhů Techagro, Animal Vetex a Silva Regina s agrární tematikou. Své exponáty na celkové ploše přes 64 000 m² předvedlo 713 vystavujících firem z 21 zemí celého světa. Poprvé mezi nimi byla například Argentina.

Veletrhy se těšily obrovskému zájmu návštěvníků, kterých poprvé v historii přišlo více než 100 000. Jenom během prvních čtyř dní

prošlo branami výstaviště 95 tisíc lidí. Největší zájem byl o zemědělskou techniku a o novinky v oboru biomasy.

Světová výstava vývoje myslivosti a lovectví představila množství unikátů z muzejních i soukromých sbírek. Díky složení expozic, byla výstava zajímavá pro široké spektrum návštěvníků. Mimořádnou pozornost vyvolal soubor 343 historických i současných mysliveckých a loveckých uniforem, který byl oficiálně uznán za český rekord. V expozici Lesů České republiky poutaly pozornost zejména lovecké trofeje různých druhů zvěře ulovené v oborách a honitbách LČR, z nichž některé jsou národními rekordy v hodnocení CIC. Velké pozornosti se již tradičně těšili i živé exponáty - raroh a výr, kteří potěšili hlavně menší návštěvníky.

OMK

Také ptáci mají svůj den

Dne 1. dubna roku 1906 byla podepsána Konvence o ochraně užitečného ptactva, která patří k základním kamenům mezinárodní ochrany přírody. Na památku tohoto aktu byl zároveň 1. duben vyhlášen mezinárodním Dnem ptactva. Apríl tedy nepatří jenom šprýmařům, vtipálkům a podobným ptáčkům, ale i ptákům jako takovým.

Ptáci jsou pro les pravým požehnáním. Pěvci hubí škodlivý hmyz, dravci zase redukují počty škodlivých hlodavců a všichni dohromady se tak stávají nezanedbatelnou složkou biologické ochrany lesa. Hovoří o tom i zkušenosti libereckého krajského ředitelství Lesů České republiky, s. p.

Ptáci pomáhají lesům

Vlivem narušené stability lesních ekosystémů a rozsáhlých změn ve věkové i druhové skladbě porostů došlo v Jizerských horách k rychlému úbytku některých ptačích druhů. Zároveň se na kalamitních holinách náhorní plošiny přemnožili myšovití hlodavci, zejména hraboš mokřadní a norník rudý. Tito hlodavci jsou hrozbou pro pěstování lesa, ohryzávají kůru sazenic a tím

způsobují jejich úhyn. Proto lesníci začali vyvěšovat budky, aby umožnili rozvoj populací dravých ptáků (sýce rousného, poštolky obecné, káněte lesního a dalších), jimž přemnožení hlodavci slouží za potravu.

Vyvěšeno bylo přes 1000 budek a ptáci na plošnou nabídku hnízdišť okamžitě zareagovali. Jen u sýce rousného, který je podle zákona o ochraně přírody (114/1992 Sb.) silně ohroženým druhem, byl zaznamenán nárůst populace až o 300 procent! Počet hnízdících párů poštolky vzrostl o 100 procent a podobně tomu bylo i u dalších dravců. Populaci přemnožených hlodavců se podařilo omezit a draví ptáci se tak stali mimořádně cenným spojencem lesníků.

„Podmínkou úspěšnosti projektu je trvalý management budek,“ říká k tomu Ing. Libor Dostál, zástupce ředitele KŘ Liberec. „Konkrétně jejich čištění, opravy, vyhodnocování hnízdění, rozbory vývržků apod. Nelze se domnívat, že ptáci problém s myšovitými hlodavci vyřeší bezesbytku. Jsou však významným střípkem v mozaice přirozené rovnováhy zdravého lesa.“

Lesy pomáhají ptákům

Když v roce 1998 hledal Semenářský závod Lesů České republiky v Týništi nad Orlicí doplňkový výrobní program, který by mu pomáhal překlenovat mimosezonní propady výroby, volba nakonec padla na výrobu ptačích budek. Při rozhodování hrály roli skutečnosti, že podpora hnízdění ptačích druhů je jednak specifickým druhem biologické ochrany lesů, jednak podporou biodiverzity (druhové rozrůzněnosti), která byla později zakotvena i do Programu 2000 k zajištění cílů veřejného zájmu v lesích spravovaných LČR.

Po konzultaci se zkušenými ornitology se v semenářském závodě začalo vyrábět několik typů ptačích budek. Dnes se jich dělá na patnáct druhů: pro sýkory, pro rehky, šoupálky, sovy, holuby, kachny, rorýse, dokonce i pro netopýry a tak dále. Od roku 1998 v Týništi vyrobili kolem 40.000 ptačích budek a kromě toho přes 600 krmítek. Ptačí budky si může v Semenářském závodě v Týništi nad Orlicí zakoupit kdokoli, ale využívají je i samy Lesy České republiky. Buď je vyvěšují a pečují o ně samotné lesní správy, nebo tak činí místní organizace Českého svazu ochránců přírody v rámci Smlouvy o spolupráci mezi LČR a ČSOP. Na základě této smlouvy poskytují Lesy ČR ochráncům přírody několik milionů korun ročně na podporu různých programů. Mezi nimi je i program Ochrana biodiverzity s konkrétním projektem *Podpora hnízdních možností zpěvných ptáků v lesích - vyvěšování, čištění a*

údržba budek. Ptactva a ptačích budek se týkají i další projekty, například *Podpora dravců a sov v lesích* a projekt *Sledování a ochrana netopýrů v lesích*.

Lesníci ale pro ptáky nebudují jenom umělé příbytky. Chtějí také zachovávat ptactvu přirozené možnosti hnízdění. Proto se snaží ponechávat v porostech takzvané doupné stromy, tedy staré stromy s dutinami, v nichž ptáci nacházejí útočiště. Bývá to ovšem těžké rozhodování, protože doupné stromy jsou často natolik poškozené hnilobou, že ohrožují návštěvníky lesů pádem větví nebo celého kmene. V rámci Programu 2000 podporují Lesy ČR ohrožené ptačí druhy také přímými repatriacemi, tedy adaptací a vypouštěním v zajetí odchovaných ptáků do volné přírody. Týká se to dravých ptáků, zejména sokola stěhovavého, který patří mezi kriticky ohrožené druhy, ale také třeba tetřeva hlušce. Ten je repatriován z odchoven Lesů České republiky.

Z přírodního i lesnického hlediska je ideálem smíšený les. Veselý a světlý les bohatý na rostlinné i živočišné druhy a znějící ptačím zpěvem. Právě takové lesy se lesníci snaží vypěstovat. Je to v zájmu nejen ptáků, ale především samotných lidí.

Jaroslav Jonáš

Světový den Uklidme svět

Když australský jachtař Ian Kiernan v letech 1986 – 1987 obeplouval svět, byl přímo šokován tím, co všechno v moři plave, jak jsou moře zaneřáděná odpadky. Po návratu pozval své přátele, ti pozvali další přátele a společně pak vyčistili 270 km mořského pobřeží. Bylo to 8. ledna 1989 a sesbíralo se neuvěřitelných 5 000 tun odpadků. Tak se zrodila myšlenka Clean Up the World – Uklidme svět, která se rozšířila do celého světa.

V České republice si akci Uklidme svět vzal pod patronát Český svaz ochránců přírody. Poprvé se uklízelo v roce 1993, letos to tedy bude již poosmnácté.

Posledních pěti ročníků se zúčastnilo celkem přes 400 organizací zaměřených na ochranu přírody, což spolu s neorganizovanými kolektivy představuje bezmála 40 tisíc lidí, dětí i dospělých. Z přírody bylo za těch pět let vysbíráno přes 600 tun odpadů.

Kdy se uklízí

Místní úklid se může uskutečnit o libovolném březnovém nebo dubnovém víkendů. Podzimní termín bývá vyhlášen mezinárodně a připadá obvykle na polovinu září. Uklízet je však samozřejmě možné a žádoucí kdykoliv. Nejrůznějším kolektivům, organizacím nebo i jednotlivcům mohou místní organizace ČSOP poskytnout metodickou pomoc, pytle na odpadky i drobné odměny pro účastníky akce. Konkrétní informace a přihlášky lze získat na <http://www.csop.cz/> v sekci Ochrana krajiny. Odměnou všem účastníkům akce bude čistá příroda jako lákavé prostředí pro letní vycházky.

Úklid je finančně náročný

Podle našich zákonů za úklid odpadů odpovídají majitelé pozemků, což ale přináší správcům rozsáhlých státních pozemků neřešitelné problémy. Například Lesy České republiky (LČR), které spravují státní lesy o rozloze 1,36 milionů hektarů, vynakládají na likvidaci černých skládek odpadů ročně několik milionů korun. K udržení ideálního stavu čistoty lesních porostů by však bylo zapotřebí částek o řád či o dva řády vyšších, tedy desítek až stovek milionů korun ročně. Proto zejména úklid odpadků podél frekventovaných turistických cest vždy zůstane, tak jako doposud, prostorem pro spolupráci LČR s organizacemi ochránců přírody, turistů, skautů i s neorganizovanými skupinami lidí, kterým na čistotě přírody záleží. Ideálním stavem by ovšem bylo, kdyby se všichni návštěvníci lesa řídili heslem: Co do lesa přinesu, to z lesa odnesu.

Jak dlouho odpadky v krajině vydrží

Uvedme pro informaci, jak dlouho se v přírodě rozkládají některé typické odpadky. Doba jejich rozpadu je závislá na mnoha okolnostech, hlavně na přístupu kyslíku. Ve starých skládkách byl nalezen třeba zachovalý 6 let starý rohlík, 17 let starý párek v rohlíku, 15 let starý syrový řízek nebo 20 let stará zachovalá kukuřičná palice...

V příznivějším prostředí se rozkládá např. ohryzek jablka 7-20 dní, slupka od banánu 3-6 měsíců, pomerančová kůra 6 měsíců až 1,5 roku, vlněná rukavice 1-2 roky, papírový kapesník 2 – 5 měsíců.

Horší je to s neorganickými odpady. Taková igelitová taška dokáže hyzdit přírodu 20-30 let, cigaretový filtr 10-20 let, plechovka se rozkládá 5-15 let, krabička od pití 6-10 let, plastový kelímek nebo PET láhev 50-80 roků (některé zdroje ale uvádějí až 1100 let), sklo a polystyrén se nerozkládají vůbec, ty v přírodě přetrvávají celá tisíciletí.

Z uvedených čísel je zřejmé, jak záslužnou činnost vykonávají všichni ti, kdo se akce Uklidme svět aktivně zúčastňují. Nepřidáte se k nim i vy?

text a foto:

Jaroslav Jonáš

Obnova lesa na území KŘ Hradec Králové v roce 2010

Lesy ČR v územní působnosti Krajského ředitelství Hradec Králové plánují vysadit v letošním roce 2010 téměř dva milióny sazenic lesních dřevin. Konkrétně se jedná o cca 1 895 tisíc kusů stromků na ploše 347 hektarů. Z plánovaného množství připadá na jedli a listnaté dřeviny víc než polovina celkového množství, cca 1 106 tisíc kusů na plochu téměř 165 hektarů.

Pro porovnání, v loňském roce 2009 bylo zalesněno 413 hektarů za pomoci téměř 2,5 miliónu sazenic (2 395 tis.ks.), z čehož na jedli a listnaté dřeviny připadlo 221 hektarů, což představuje 1 545 tisíc kusů stromků. V loňském roce byla plocha zalesnění vyšší z důvodu obnovy porostů zasažených větrnými kalamitami z let 2007 a 2008.

Různorodé podmínky

Vzhledem k různorodosti spravovaného území, přechodu od Polabské nížiny přes podhůří Krkonoš až po nejvyšší polohy Orlických hor, a stanovištním nárokům jednotlivých druhů dřevin se k obnově lesa používá až dvacet druhů lesních dřevin, od známějších smrků, borovic, jedlí, buků až po douglasky, javory, jasany, jilmy, třešně ptačí apod.....

Obnovovat les (zalesňovat) je zákonnou povinností každého vlastníka lesa. Je to přirozená součást péče o les, kdy se na plochách po těžbě dříví vysazují nové stromky. Správná volba dřeviny hraje klíčovou roli pro vývoj celého lesního ekosystému. Dále se k obnově lesa využívá přirozeného zmlazení stanovištně vhodných dřevin, což je ideální způsob obnovy lesa. V posledních letech se však výsadba nových stromků častěji odehrávala na plochách vzniklých větrnou nebo sněhovou kalamitou.

Druhově pestrý les je odolnější

Na obnově lesa je nejdůležitější si uvědomit, že nově vysazený les bude muset odolávat nejrůznějším vlivům. Takový les by se měl dožít v dobré zdravotní kondici mnohdy i více než 100 let. Nejen na lokalitách postižených kalamitami, ale na celém území spravovaném Lesy ČR, s. p., vysazují druhově pestré porosty, které jsou odolnější ke všem nepříznivým vlivům. Naplňují tak podmínky trvale udržitelného hospodaření systému PEFC, jehož zásady LČR převzaly již při jeho zavedení v České republice v roce 2002.

hrk

Foto: archiv LČR

Bartošovický potok

Bartošovický potok je jedním z mnoha drobných vodních toků ve správě Lesů České republiky v oblasti Orlických hor. Jedná se o pravostranný přítok Divoké Orlice s plochou povodí přes 8km²,

délkou toku 5,9 km a s vodohospodářskou identifikací, tzv. číslem hydrologického pořadí, 1-02-02-008.

Bartošovický potok je svým způsobem jedinečný. V celé svojí délce se nachází na území Chráněné krajinné oblasti Orlické hory a zároveň se jedná o horskou bystřinu protékající ve své dolní partii obcí Bartošovice. Je zde tedy patrný zájem ochrany přírody o zachování nedotčeného

přírodního prostředí koryta toku a na druhé straně tlak občanů Bartošovic na řešení protipovodňové a

protierozní ochrany. Tento zdánlivý rozpor je dlouhodobě řešen citlivými stavebními a biologickými zásahy ze strany správce toku LČR.

Konkrétní zásahy jsou vždy v předstihu a třeba i v několika fázích konzultovány s pracovníky Správy CHKO Orlické hory, se starostou obce i s jednotlivými vlastníky pozemků. Výsledkem těchto snah v poslední době bylo dokončení jedné dílčí stavby v roce 2009 pod názvem „Hrazení bystřiny Bartošovický potok“. Stavebnímu projektu vypracovanému ing. Petrem Janešem v roce 2008 předcházelo zpracování studie odtokových poměrů, kterou v roce 2006 prezentoval Doc. Ing. Jaroslav Zuna CSc.

Stabilizace a zkapacitnění koryta

Projektová dokumentace řešila stabilizaci a zkapacitnění tří vytypovaných úseků koryta vodního toku na ochranu obytných nemovitostí. Zkapacitnění toku bylo navrženo na Q20 tedy dvacetiletou vodu s průtokem 16,2m³/s. Stavební úseky byly voleny relativně krátké 50, 30 a 30 m a užití stavebních technologií a materiálů (kamenné zdi, kamenné rovnániny, příčné pasy z odkorněné kulatiny) bylo akceptováno příslušnými orgány ochrany přírody.

Úsek číslo 2 byl ve spolupráci s pracovníky CHKO Orlické hory vyřešen z hlediska migrační prostupnosti pro ryby a další vodní živočichy tak, že na místo původního dosloužilého stupně výšky 2,0 m byl podélný profil dna toku upraven kaskádou drobných stupňů s tůněmi s maximální výškou 40 cm.

Realizace stavby probíhala v letních měsících roku 2009 a finančně byla zajištěna z prostředků ministerstva zemědělství z programu protipovodňové ochrany. Stavbu provedla firma František Svoboda, Meziměstí s odborným dohledem ing. Jaroslavem Brandou autorizovaným inženýrem pro stavby vodního hospodářství. Kolaudace stavby /kolaudační souhlas/ prostřednictvím Městského úřadu v Rychnově nad Kněžnou je plánována na jaro 2010.

Potok i nadále budí respekt

Bartošovický potok se svým stoletým průtokem Q100 = 28,8m³/s a padesátiletým průtokem Q50= 22,8m³/s je fenoménem krajiny Orlických hor, který budí respekt. Je proto zapotřebí i nadále pečovat o stavby a objekty vzniklé v minulosti. Jsou to například kamenné úpravy nad soutokem s Divokou Orlicí, srubové stěny v délce 500 m, přehrážka a rybník ve střední části obce. Pro roky 2010 a 2011 je v plánu revitalizace úseku s dožilými srubovými stěnami. Odborné zásahy biologického charakteru – výsadba a těžba břehových porostů vyžadují i partie koryta toku nad obcí. Do Bartošovického potoka byl v minulosti pracovníky Správy toků povodí Labe Lesů ČR repatriován rak říční.

Ing. Schreiber Antonín,

správce toků

Oáza klidu jménem Libverda

Přímo pod příkrými severními svahy Jizerských hor porostlými nejrozlehlejšími českými bučinami, pár set metrů na sever od poutního městečka Hejnice leží malebné Lázně Libverda.

První zmínky o téhle obci pocházejí z druhé poloviny 14. století. Její věhlas je přímo spojen s věhlasem mariánského poutního kostela v Hejnicích. Poutníci se v Libverdě osvěžovali pramenitou „Boží vodou“, již záhy začali přisuzovat léčivou moc. A nejen oni, libverdskou vodou se léčili i slavní panovníci – například saský kurfiřt August I. a vévoda Albrecht z Valdštejna, který se s její pomocí snažil zbavit syfilidy. Nutno dodat, že nepříliš úspěšně...

Legenda o tlustém kohoutovi

Ke vzniku lázní v Libverdě se váže legenda, v níž hraje hlavní roli kohout, kterého má dnes obec ve znaku. Patřil místnímu hajnému a byl to tak trochu kohout podivín. Místo aby chodil pít k potoku společně se svými slepicemi, napájel se v mokřinách nedaleko stezky. Hajný si toho všiml, až když kohout začal nebývale tloustnout. Nešlo mu do hlavy, co je to za vodu, po které se tak tloustne. Když pak kohout v mimořádně vysokém věku pošel, hajný ho rozřízl a užasl – tloušťka nebyla způsobena podkožním tukem, ale obrovskými vnitřnostmi, na nichž nebyly viditelné stopy kohoutova vysokého stáří. Hajný se proto odhodlal k experimentu. Prosekal si v bažinách cestu ke studánce s bublající vodou, kterou pak denně pil. „I tloustl a zdravý byl,“ praví legenda. Svě kypící zdraví nemohl utajit, a tak si ke studánce zvykli chodit i jiní a sláva Libverdy byla založena. Na kohoutovu památku je dnes na střeše Eduardova pramene umístěna jeho pozlacená socha.

Vznik lázní

Ve skutečnosti lázně založil Kristián Filip hrabě Clam-Gallas, majitel frýdlantského panství. Nechal zasypat starý pramen s „Boží vodou“ a v letech 1776 – 1818 nechal otevřít tři nové prameny přímo u lázeňských budov. Dostaly jména Mariin, Kristiánův a Eduardův. Statut léčebných lázní dostala Libverda v roce 1836. Do lázní přijížděly stovky pacientů ročně. Koncem 19. století sice lázeňských hostů ubývalo až na 240 v roce 1898, ale začátkem 20. století se pacienti vrátili a jejich počet opět stoupal. Dnes jsou Lázně Libverda oblíbeny zejména pro klid a útulnost a pro krásné okolní prostředí.

Obří sud

Jednou z místních atrakcí je Obří sud – výletní restaurace umístěná v jedenáct metrů vysokém a čtrnáct metrů dlouhém sudu. Objekt byl postaven v roce 1931. Stavba byla inspirována Obřím sudem na Javorníku. Ten ovšem 20. září 1974 shořel, takže jeho libverdský nástupce je dnes jedinou stavbou

tohoto typu v České republice. Sud leží na trase pro turisty a cyklisty a je od něj nádherný výhled na masiv Jizerských hor s Národní přírodní rezervací Jizerskohorské bučiny.

Proč Libverda?

Název obce se jako obvykle v průběhu času měnil. V první písemné zmínce z roku 1381 je osada nazývána Lybenwerde, později postupně Liewerde, Liwerde, Liebweda (1601), Liewerda (1651), Leibwerda (1854) a Libwerda. V doslovném překladu z němčiny jde o Milý ostrov uprostřed bažin. Tolik suchá řeč historiků.

Podle etymologické pověsti německého původu však název obce vznikl z nápisu Lieb, Ward' da! (Lásko, zůstaň tu!), který umístil Rýbrcoul pro svou milou Jizeru do srdíčka vyrytého do kmene dubu. To srdíčko se stalo oblíbeným symbolem občanů Libverdy – svého času jím zdobili dokonce úřední knihy.

Text a foto:

Jaroslav Jonáš

Přednáška o sadebním materiálu

Jarní zalesňovací práce jsou v plném proudu. Pro založení kvalitního, stabilního lesního porostu a pro snižování ztrát při zalesňování je nezbytné použití kvalitního sadebního materiálu a správné nakládání s ním.

Z tohoto důvodu Lesy České republiky, s.p., Lesní správa Jeseník, Jesenícká lesnická společnost spolu s VÚLHM Jíloviště-Strnady, Výzkumnou stanicí Opočno zorganizovali dne 20. dubna 2010 přednášku na téma „Nové poznatky z pěstování sadebního materiálu lesních dřevin“. Přednáška se konala v Bělé pod Pradědem v Hotelu Stará pošta.

Nejprve se ujal slova Doc. , Ing. Antonín Jurásek, CSc., vedoucí VS Opočno, který pohovořil o

výzkumu a poradní činnosti výzkumné stanice v problematice kvality sadebního materiálu lesních dřevin, dále informoval o možnostech kontroly morfológické a fyziologické kvality sadebního materiálu. V souvislosti s novelou vyhlášky č.29/2004 Sb. a v návaznosti na připravovanou změnu č. 2 ČSN 482115 podrobně probral doplnění a úpravy standardů kvality sadebního materiálu lesních dřevin. Na závěr svého vystoupení připomněl význam a zásady správné manipulace se sadebním materiálem lesních dřevin od vyzvednutí ve školce až po výsadbu při obnově lesa.

Druhou část přednášky si připravil Ing. Pavel Kotrla, Ph.D., externí poradce ÚHÚL, který posluchačům přiblížil kvalitu sadebního materiálu z pohledu genetiky lesních dřevin. Především se dotkl genotypu sadebního materiálu (kategorie reprodukčního materiálu), vhodnosti místa výsadby (přenos sadebního

materiálu), původnosti sazenic (kontrolní mechanismy) a dalších faktorů při sběru, zpracování a pěstování reprodukčního materiálu, které ovlivňují jeho kvalitu.

Přednášky se účastnilo celkem 39 posluchačů především z řad LČR, s.p. lesních správ KŘ Šumperk, ale také ze státní správy lesů a České inspekce životního prostředí.

Téma přednášky vystihlo současné problémy, se kterými se v provozu potýkáme. Všichni zúčastnění se mohli seznámit s novinkami na poli pěstování sadebního materiálu lesních dřevin a také si „oprášit“ některé možná již mírně pozapomenuté zásady z jeho pěstování a manipulace. Na závěr ještě poděkování přednášejícím, všem posluchačům a také personálu Hotelu Stará pošta, který se o nás vzorně staral.

Ing. Jiří Pňáček, Ph.D.

lesní správce LS Jeseník

Pamětní tabule u bývalé Walterovy kaple

Dne 18.4. 2010 se na místě nedaleko od Červeného Dvora, kde v minulosti stávala novogotická kaple sv. Kříže sešlo zhruba 100 příznivců historie, aby odhalili pomníček a informační ceduli připomínající dávnou historickou událost.

Místo zvelebily a upravily Lesy České republiky, s.p., lesní správa Český Krumlov. Jedním z hlavních a vážených hostů byl pan Karel Schwarzenberg. Po úvodním slovu lesního správce LS Český Krumlov Ing. Radka Kordače, seznámila paní Mgr. Anna Kubíková z oblastního archivu v Českém Krumlově s historií místa.

Ve zmíněných místech stávala novogotická kaple sv. Kříže, postavená pro uložení ostatků Waltera Prospera ze Schwarzenbergu, třetího dítěte knížete Jana Adolfa II. a kněžny Eleonory rozené z Liechtensteinu, který zemřel ve Vídni roku 1841 jako dvouletý. Jméno dostal zřejmě na znamení obdivu ke skotskému romantickému básníku siru Walteru Scottovi (1771 - 1832). Kaple byla situována v přírodě podle vzoru mauzoleí obvyklých v té době v Anglii a vedla sem jediná cesta ze zámeckého parku. Místo se pak nazývalo

Waltersruhe.

Postavena podle návrhu Franze Beera, jednoho z autorů novogotické přestavby zámku v Hluboké n. Vlt., byla čtvercového, uvnitř s okoseného půdorysu, jejíž žebrová hvězdicová klenba byla shora otevřena světlíkem. Uprostřed na podstavci spočívala rakvička s ostatky. Vstupovalo se širokým profilovaným portálem v lomeném oblouku, uzavřeným v návrhu pouze mříží. Na průčelí byly nahoře a vlevo znak schwarzenberský, vpravo znak liechtensteinský. Kaple byla zbořena v 60. letech minulého století.

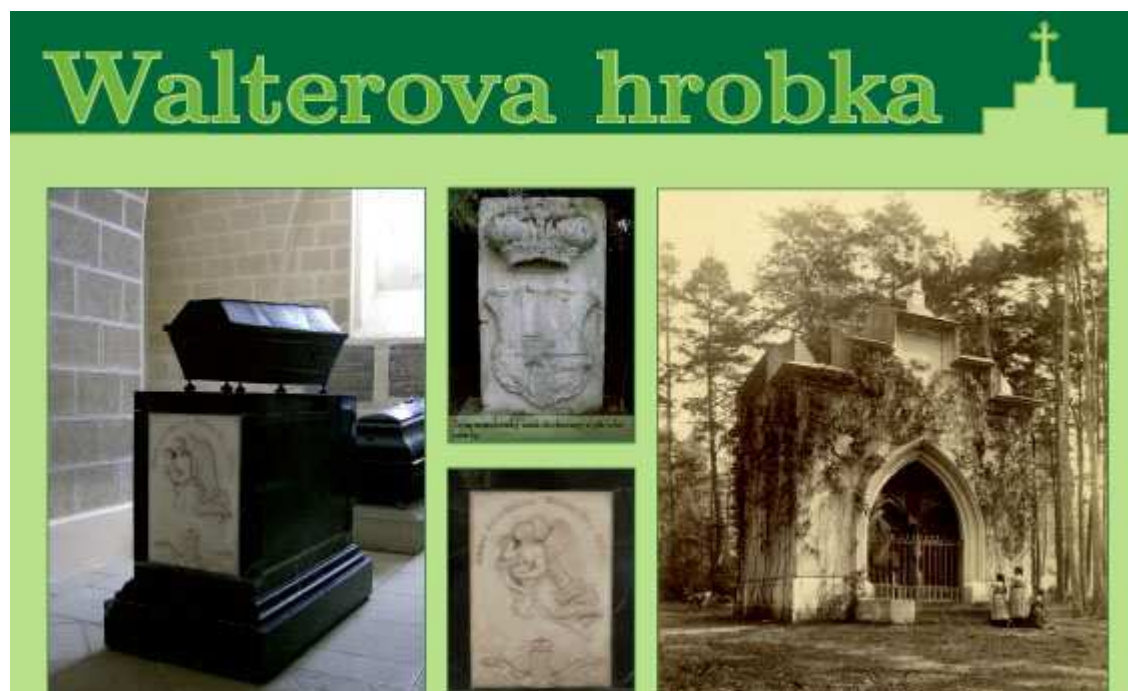
Po kněžnině smrti r. 1873 byla rakvička převezena spolu s matčinou rakví ke Sv. Jiljí u Třeboně, kde bylo původní rodové pohřebiště před postavením velké novogotické hrobky roku 1877. Na novém místě spočívá plechová rakvička ve stejné úpravě před rakvemi rodičů. Na podstavci je z bílého mramoru reliéf anděla s dítětem v náručí s daty narození a úmrtí a nápisem: Walter Fürst zu Schwarzenberg.

Kamenné architektonické články, nalezené při úpravě tohoto místa byly umístěny na naučné stezce v nedalekém (přístupném) zámeckém parku léčebny, u zastavení č. 7.

Pan Karel Schwarzenberg před vlastním odhalením poděkoval za zájem o jeho rodinu. Rovněž vyjádřil potěšení nad tím, že se i dnes připomínají takovéto historické události. Po odhalení kříže a cedule bylo místo požehnáno panem farářem z Chvalšinské farnosti. Celému slavnostnímu aktu dodalo na vážnosti a mimořádně vhodně doplnilo vystoupení dua trubačů Anny a Ladislava Hromádkových.

Po skončení slavnosti se účastníci přemístili do areálu zámku Červený Dvůr, kde bylo připraveno malé pohoštění a paní Cichrová promítla krátký film ze života na Červeném Dvoře z počátku minulého století a doplnila je souborem dobových fotografií. Vzácný host pan Karel Schwarzenberg pak komentář doplnil historkami ze života členů svého rodu, kteří na zámku žili.

Jaroslav Karas, Radek Kordač

Jeseničtí trubači vítali Karla Schwarzenberga

Ve čtvrtek 1. dubna navštívili senátoři Karel Schwarzenberg a Adolf Jílek Českou Ves u Jeseníku.

Organizátoři se snažili vyjít vstříc Schwarzenbergovým zálibám, a tak požádali Soubor loveckých trubačů LČR, o.s., o přivítání obou senátorů loveckou hudbou.

Přání bylo splněno a soubor ve složení Renáta Jeřábková, Anna Vencálková a Radek Procházka vítal v hotelu Zlatý Chlum příchozí senátory a hosty slavnostními mysliveckými fanfárami.

Senátor Karel Schwarzenberg neskrýval údiv a svým způsobem i dojetí. Slovy „*to jste mě*

překvapili“, „*moc pěkné*“ a „*to je nádherné*“ vyjadřoval souboru své uznání.

Hned po vystoupení se s členy souboru seznámil, a také se zajímal o noty, z kterých soubor hrál.

Ing. Jaromír Latner, CSc.

Nové odborné publikace a knihy - duben 2010

z oboru lesnictví a příbuzných oborů

Podnikání v lesním hospodářství a dřevařském průmyslu

Základy podnikové ekonomiky a řízení

Franz Schmithüsen, Bastian Kaiser, Albin Schmidhauser, Stephan Mellinghoff a Alfred W. Kammerhofer

Tato odborná kniha a učebnice lesnické podnikové ekonomiky předkládá nezbytné vědomosti všem, kteří podnikatelsky působí v lesním a dřevařském hospodářství. Nejedná se přitom pouze o základní vědomosti hospodaření a na praxi zaměřené přiblížení obhospodařování a zužitkování lesa. Tato práce přesahuje charakter čisté učebnice a osvětluje komplexní procesy a ekonomická rozhodnutí. Kniha také ukazuje na praktických příkladech význam moderního učení pro podniky lesního a dřevařského hospodářství. Struktura textu i obsáhlý rejstřík umožňují cílené čtení specifických témat. Publikace "Podnikání v lesním hospodářství a dřevařském průmyslu" vznikla v podmínkách švýcarského, případně

rakouského a německého lesního hospodářství a je zaměřena na chování podniku jako zobecněné podstaty dané věci. Až na výjimky se nezaměřuje na ekonomiku produkčního a reprodukčního procesu dříví a ostatních funkcí lesů. Důvodem je zejména skutečnost, že jde o země, v nichž se lesní hospodářství vyvíjelo dlouhou dobu v podmínkách tržní ekonomiky. Jedná se proto o obecně známou

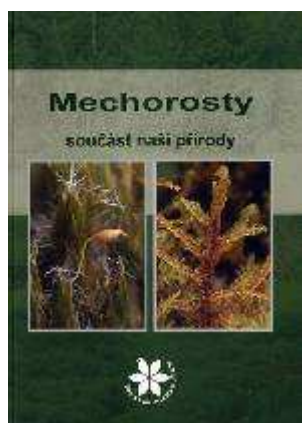
problematiku. Právě v této oblasti chybí českému lesnímu hospodářství znalost autentických přístupů, které jsou v těchto zemích běžnou praxí. Publikace může sloužit jako cenný zdroj informací o ekonomických mechanismech a zvyklostech v lesním hospodářství, které jsou ve zmíněných zemích používány. Jejich aplikace v podmínkách českého lesního hospodářství může narážet na jiný statut právnických osob, které v českém lesním hospodářství působí. Není však cílem přizpůsobovat obsah a terminologii textu podmínkám v ČR. Jednak by takový přístup nemusel být pro autory přijatelný a jednak to není ani cílem. Tím je především informace o filozofickém přístupu k lesu jako výrobnímu prostředku v zemích, kde má vlastnictví lesa dlouhodobý ekonomický význam.

/z druhého aktualizovaného a rozšířeného vydání originálu "Unternehmerisches Handeln in der Wald- und Holzwirtschaft - Betriebswirtschaftliche Grundlagen und Managementprozesse" z roku 2009/

Vyd. Česká zemědělská univerzita v Praze, 2009

/přiděleno technické knihovně LČR HK/

Mechorosty - součást naší přírody

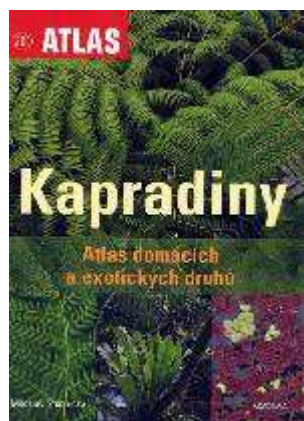
Publikace kolektivu autorů by měla pomoci při seznamování se světem mechorostů. Pomocí fotografií, textů a v některých případech také detailních obrázků představují autoři výběr běžných i velmi vzácných a ohrožených druhů, s nimiž se můžeme v naší přírodě setkat. Texty obsahují stručný morfologický popis, charakteristiku stanovišť a rozšíření jednotlivých druhů v České republice. Druhy jsou uspořádány do skupin podle substrátu, na kterém rostou, což ovšem nelze chápat striktně. V orientaci pomohou čtenáři symboly, které ukazují, k jakému růstovému typu daný druh náleží. U ohrožených zástupců je uvedena kategorie ohrožení. Úvodní stránky obsahují základní informace o životě, biologii a významu mechorostů, o ochraně a způsobu studia, o uchovávání těchto rostlin v herbářích.

Vyd. Český svaz ochránců přírody, Základní organizace Hořepník, Prostějov, 2009

/přiděleno technické knihovně LČR HK/

Kapradiny - Atlas domácích a exotických druhů

Miloslav Studnička

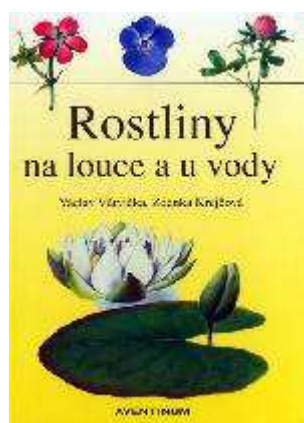
Tento atlas je nejobsáhlejším přehledem kapradin v české literatuře, který se týká jejich systému, rozmnožování, pěstování, vzhledové různorodosti a podivuhodné ekologie. Bezmála 500 fotografií, pořízených v nepřístupných sbírkách botanických zahrad, po světě a v české přírodě, zaujme snad každého. Kapradiny představují v rámci botaniky obtížné téma. Autor je představuje spíše záživnou formou, a tak například poučení o biotopech odbočilo od všech klisé a stalo se sérií pravdivých mikropovídek.

Vyd. Nakladatelství Academia, Středisko společných činností Akademie věd České republiky, v.v.i.,
Praha, 2009, v řadě Atlasy

/zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK/

Rostliny na louce a u vody

Václav Větvíčka a Zdenka Krejčová

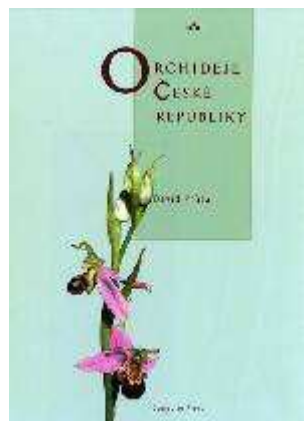
Luční i vodní rostliny se jen zřídka vyskytují v přírodě ojediněle. Jsou to organismy "družné". Vždy jde spíše o mnohačetné populace s charakteristickým vzhledem a texturou porostu - ty ale autor textu, botanik Václav Větvíčka, a ilustrátorka Zdenka Krejčová, v této knize nemohli demonstrovat, ale pokusili se přiblížit tyto, někdy všední, jindy vzácné rostliny alespoň detailním obrázkem a několika slovy o jejich životě.

Vydalo AVENTINUM, s.r.o., Praha, 2009

/zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK/

Orchideje České republiky

David Průša

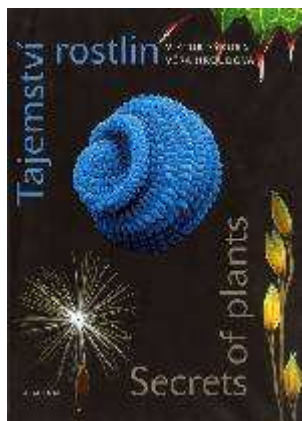
Drahokamy mezi květinami, královny rostlinné říše, perly naší květeny... Tolik a ještě daleko více přívlastků si orchideje vysloužily od lidí, kteří měli nebo mají smysl a cit pro vnímání krásy, která nás obklopuje. Je velká škoda, že pravou hodnotu něčeho cenného si uvědomíme až v okamžiku, kdy o to začneme přicházet. S orchidejemi je to, bohužel, ještě horší, neboť v současnosti často mizí rychleji, než jsme schopni se s nimi seznámit. A tak, zatímco v dřívějších dobách nás tato krása skutečně obklopovala, je nyní mnohdy nutné za orchidejemi podnikat daleké cesty a ani tehdy nemáme jistotu, že se s nimi vždy setkáme. Proto alespoň tato kniha zavede čtenáře do fascinujícího světa orchidejí, který udivuje rozmanitostí forem, nápaditostí životních strategií, pestrostí barev a tvarů, ale jenž je zároveň nesmírně křehký a zranitelný. Cílem autora bylo sestavit publikaci, která bude odrážet současný stav vědomostí a zároveň bude mít co nabídnout jak profesionálům nebo zkušeným amatérům, tak i začátečníkům, kteří se o orchideje začali zajímat teprve nedávno. Po všeobecním úvodu do základních zákonitostí a principů morfologie, fyziologie a ekologie následuje výpravná galerie, v níž bude čtenář seznámen se všemi druhy a poddruhy, které se v současnosti vyskytují na území České republiky. Snahou bylo do knihy zahrnout i druhy, které byly na našem území nalezeny teprve v nedávné době, ale i ty, které už, bohužel, v naší přírodě zřejmě nikdy nevidíme. Ojedinělost knihy spočívá mimo jiné v neobvyklém rozsahu obrazové části. U každého druhu nebo poddruhu je zachycen habitus rostliny, květenství, detail květu, biotop a v mnoha případech i plody rostliny.

Vyd. Computer Press, a.s., Brno, 2005

/zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK/

Tajemství rostlin = Secrets of plants

Viktor Sýkora a Věra Hroudová

Nečekaný a fascinující náhled do světa rostlin zprostředkuje unikátní soubor více než 170 velkoformátových mikrofotografií. Především semena, plody, ale i další části rostlin odhalují svá tajemství na barevných snímcích, které vznikly díky spojení fotografie, světelného a skenovacího elektronového mikroskopu. Říše rostlin se čtenáři-divákovi otevírá v nových dimenzích, které propojují striktně exaktní pohled na rostlinné orgány s úhlem pohledu umělce-fotografa. Vyobrazené části pocházejí z přibližně 130 druhů rostlin, často jsou uvedeny detaily detailů již tak pouhým okem neviděných. Dvojjazyčnou česko-anglickou publikaci doplňuje přehledný rejstřík českých, latinských a anglických názvů rostlin. Autorem fotografií je

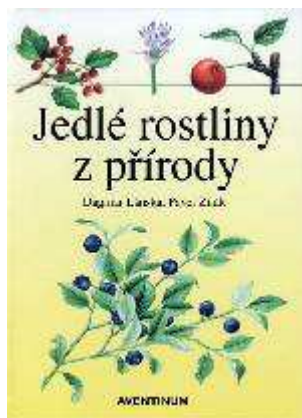
Viktor Sýkora, absolvent Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy, v současnosti vědecký pracovník na První lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Věnuje se volné fotografické tvorbě, především mikrofotografii. V poslední době se věnuje také divadelní fotografii. Doprovodný text je dílem Věry Hroudové, absolventky Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy, dnes odborné pracovnice Botanické zahrady Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy.

Vyd. Nakladatelství Academia, Středisko společných činností Akademie věd České republiky, v.v.i., Praha, 2009

/zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK/

Jedlé rostliny z přírody

Dagmar Lánská a Pavel Žilák

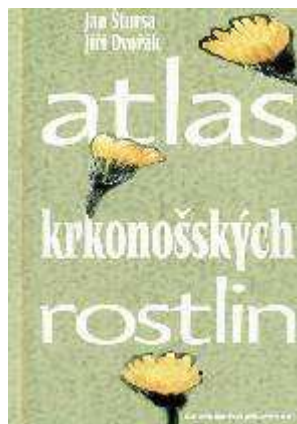
I když nelze popřít, že šlechtěné odrůdy zeleniny a ovoce jsou vzhledově lákavější, chutnější a dosažitelnější, stále roste počet zájemců o využití planých rostlin k přípravě pokrmů. Jako přírodní produkty, často s vyšším obsahem vitamínů než kulturní odrůdy, mívají i více nerostných látek, bohatou paletu stopových prvků a dalších specifických látek s vysokou biologickou účinností a mnohdy i léčebným účinkem. V knize, kterou napsala Dagmar Lánská a barevnými ilustracemi doprovodil Pavel Žilák, jsou kromě popisu, výskytu a využití jednotlivých druhů jedlých rostlin i recepty na jídla vhodná pro běžné i slavnostnější příležitosti.

Vyd. AVENTINUM, s.r.o., Praha, 2006

/zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK/

Atlas krkonošských rostlin

Jan Štursa a Jiří Dvořák

Kniha popisuje pestrý a pozoruhodný svět krkonošských rostlin. Horská krajina se vždy projevuje úžasnou rozmanitostí prostředí. Od úpatí až k vrcholům hor se rychle střídají nejrůznější stanoviště, což podmiňuje výjimečnou druhovou bohatost květeny hor. Kniha má atypický výškový formát 120 x 285 mm při rozsahu 336 stran. Úzký rozměr by mohl napomoci snadnějšímu užívání v terénu. Kniha je rozdělena na čtyři nestejně velké části: po obsahu, úvodním slovem ředitele Správy Krkonošského národního parku, Jana Hřebačky, a předmluvě botanika Jiřího Sádla následuje dvaadvacet stránek obecné části, nazvané Krkonošská květena. V ní čtenář najde například základní informace o poloze Krkonoše v kontextu evropských pohoří, o jejich vegetačních výškových stupních, zajímavosti o endemitech a arкто-alpínské tundře, o historii botanického výzkumu pohoří i o ohrožení a záchraně vzácných druhů. Na tuto kapitolu navazuje zásadní oddíl knihy - Obrazová část - s rozsahem přes 250 stran, která je ještě dělená na druhy původní a nepůvodní. Celkem je popsáno 377 "hlavních" druhů, přes sto dalších je uvedeno v rámci poznámek (a čtenář je najde i v rejstřících). Vybrány byly jak velevzácné horské druhy, které běžný návštěvník prakticky nemá šanci vidět na vlastní oči, tak i rostliny, se kterými se v horách a podhůří čtenář setká takřka na každém kroku, ale mnohdy je neumí správně pojmenovat. Vyváženě jsou zastoupeny vyšší rostliny většiny čeledí v Krkonoších zastoupených včetně rostlin z "méně populárních" skupin (např. vrby či traviny), které jsou v atlasech určených pro širokou veřejnost mnohdy poněkud ošizeny: např. ostřicím je věnováno 10 hesel, dalších devět druhů je připomenuto v poznámkách. A co je důležité, záběr knihy se neomezuje pouze na české Krkonoše, takže za podnadpisem "výskyt v Krkonoších" čtenář nalezne údaje z obou stran pohoří. V závěru knihy čtenář najde Doplňky (slovníček pojmů, tipy na botanické výlety a doporučenou literaturu) a Rejstříky (český, latinský, německý a polský).

Vyd. nakladatelství Karmášek, České Budějovice, 2009

/zakoupeno v síti knihkupců pro technickou knihovnu LČR HK/

Jiří Uhlíř

Aktualizace platných norem - duben 2010

Odebírané řady

01 09 Environmentální management

48 Lesnictví

49 Průmysl dřevozpracující

73 Navrhování a provádění staveb

75 Vodní hospodářství

Odvětvové technické normy

TNV 75 Vodní hospodářství

TNO 83 Odpadové hospodářství

V měsíci dubnu došlo k aktualizaci těchto norem:

Nové normy

- ČSN EN 848-3+A2 (49 6123) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 1218-5+A1 (49 6124) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 1807+A1 (49 6125) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 1870-5+A1 (49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 1870-6+A1 (49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 1870-7+A1 (49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 1870-5+A1 (49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 1870-8+A1 (49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 1870-9+A1 (49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 1870-10+A1 (49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 1870-11+A1 (49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 1870-12+A1 (49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 1870-13+A1 (49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 1870-17+A2 (49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 12779+A1 (49 6132) Bezpečnost dřevozpracujících strojů – 3.2010
- ČSN EN 15269-20 (73 0868) Rozšířená aplikace výsledků zkoušek požární odolnosti.... – 3.2010
- ČSN EN 12602 (73 1221) Prefabrikované vyztužené dílce z autoklávovaného pórobetonu – 3.2010
- ČSN EN 1090-1 (73 2601) Provádění ocelových konstrukcí a hliníkových konstrukcí – 3.2010
- ČSN 73 4130 Schodiště a šikmé rampy – Základní požadavky – 3.2010
- ČSN EN 1856-1 (73 4240) Komíny – Požadavky na kovové komíny – 3.2010
- ČSN EN 1856-2 (73 4240) Komíny – Požadavky na kovové komíny – 3.2010
- ČSN EN 14188-4 (73 6151) Zálivky a vložky do spár – 3.2010
- ČSN EN 15466-1 (73 6152) Adhezní nátěry pro zálivky za studena a za horka – 3.2010
- ČSN EN 15466-2 (73 6152) Adhezní nátěry pro zálivky za studena a za horka – 3.2010

- ČSN EN 15466-3 (73 6152) Adhezní nátěry pro zálivky za studena a za horka – 3.2010
- ČSN 73 6242 Navrhování a provádění vozovek na mostech pozemních komunikací – 3.2010
- ČSN EN 1405 (75 5810) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě – 3.2010
- ČSN EN 1406 (75 5811) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě – 3.2010
- ČSN EN 973 (75 5886) Chemické výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě – 3.2010
- ČSN EN ISO 5667-15 (75 7051) Jakost vod – Odběr vzorků – 3.2010
- ČSN 75 7385 Jakost vod – Stanovení železa a manganu – 3.2010
- ČSN 75 7415 Jakost vod – Stanovení celkových kyanidů po destilaci – 3.2010
- ČSN 75 7477 Jakost vod – Stanovení rozpuštěných síranů – 3.2010
- ČSN ISO 25101 (75 7586) Jakost vod – Stanovení perfluoroktansulfonátu (PFOS) ... – 3.2010
- ČSN P ISO/TS 11370 (75 7588) Jakost vod – Stanovení vybraných organických herbicidů – 3.2010
- ČSN ISO 24293 (75 7589) Jakost vod – Stanovení jednotlivých izomerů nonylfenolu – 3.2010
- ČSN 75 7625 Jakost vod – Stanovení radonu 222 kapalinovou scintilační měřicí metodou – 3.2010
- ČSN 75 7837 Jakost vod – Stanovení koliformních bakterií v nedesinfikovaných vodách – 3.2010

Opravy a změny norem

- ČSN EN 1927-2 (48 0064) Jehličnatá kulatina – Třídění podle jakosti – 3.2010 Oprava 1
- ČSN EN 1990 (73 0002) Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí – 3.2010 Změna Z2
- ČSN EN 1991-1-1 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – Část 1-1: Obecná zatížení – 3.2010 Změna Z2
- ČSN EN 1991-1-3 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – Část 1-3: Obecná zatížení – 3.2010 Změna Z3
- ČSN EN 1991-1-4 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – Část 1-4: Obecná zatížení – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1991-1-5 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – Část 1-5: Obecná zatížení – 3.2010 Změna Z2
- ČSN EN 1991-1-6 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – Část 1-6: Obecná zatížení – 3.2010 Změna Z2
- ČSN EN 1991-1-7 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – Část 1-7: Obecná zatížení – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1991-3 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – Část 3: Zatížení konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1991-4 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – Část 4: Zatížení konstrukcí – 3.2010 Změna Z2
- ČSN EN 1998-1 (73 0036) Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1998-2 (73 0036) Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1998-3 (73 0036) Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1998-4 (73 0036) Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1998-5 (73 0036) Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1998-6 (73 0036) Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení – 3.2010 Změna Z1

- ČSN EN ISO 10456 (73 0574) Stavební materiály a výrobky – Tepelně vlhkostní vlastnosti – 3.2010
- Oprava 1 ČSN EN 1992-1-1 (73 1201) Eurokód 2: Navrhování betonových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1992-3 (73 1201) Eurokód 2: Navrhování betonových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1993-1-1 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1993-1-2 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1993-1-2 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Oprava 1
- ČSN EN 1993-1-3 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1993-1-3 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Oprava 1
- ČSN EN 1993-1-4 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1993-1-5 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1993-1-6 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1993-1-6/NA (73 1401) National Annex –Eurocode 3: Design of steel structures – 3.2010
- ČSN EN 1993-1-7 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1993-1-7/NA (73 1401) National Annex –Eurocode 3: Design of steel structures – 3.2010
- ČSN EN 1993-1-8 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1993-1-9 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1993-1-10 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1993-1-11 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1993-1-12 (73 1401) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1993-1-12/NA (73 1401) National Annex –Eurocode 3: Design of steel structures – 3.2010
- ČSN EN 1993-3-1 (73 1431) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010
- ČSN EN 1993-3-2 (73 1432) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010
- ČSN EN 1993-4-1/NA (73 1441) National Annex – Eurocode 3: Design of steel structures – 3.2010
- ČSN EN 1993-4-2/NA (73 1442) National Annex – Eurocode 3: Design of steel structures – 3.2010
- ČSN EN 1993-4-3/NA (73 1443) National Annex – Eurocode 3: Design of steel structures – 3.2010
- ČSN EN 1993-5/NA (73 1451) National Annex – Eurocode 3: Design of steel structures – 3.2010
- ČSN EN 1993-6/NA (73 1460) National Annex – Eurocode 3: Design of steel structures – 3.2010
- ČSN EN 1994-1-1 (73 1470) Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobeton. konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1994-1-2 (73 1470) Eurokód 4: Navrhování spřažených ocelobeton. konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1999-1-1 (73 1501) Eurokód 9: Navrhování hliníkových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1991-2 (73 6203) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí – 3.2010 Změna Z2
- ČSN EN 1993-2 (73 6205) Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN EN 1992-2 (73 6208) Eurokód 2: Navrhování betonových konstrukcí – 3.2010 Změna Z1
- ČSN ISO 6107-3 (75 0175) Jakost vod – Slovník – Část 3 – 3.2010 Změna Amd.1
- ČSN ISO 6107-8 (75 0175) Jakost vod – Slovník – Část 8 – 3.2010 Změna Amd.1
- ČSN ISO 6060 (75 7522) Jakost vod – Stanovení chemické spotřeby kyslíku – 3.2010 Změna Z1

Seznam všech platných norem (pouze výše zmíněných vybraných řad) je na intranetu v sekci Archiv LČR. – program sgArchiv IW – sekce normy.

Ivo Šlesinger